

Pokoncilski klerikalizem

V italijanski in tudi v mednarodni javnosti vzbujajo veliko pozornost zadeva duhovnika Enza Mazzija v Florenci, župnika neke tamkajšnje fаре. Župnik Mazzi se je moral na zahtevo svojega nadškofa, kardinala Florita, umakniti iz svoje färe zaradi nepokornosti do nadškofa. Vsa zadeva se je začela s tem, da je Mazzi potegnil s skupino mladih ljudi, ki so zasedli stolnico v Parmi iz protesta proti dozdavnim pretesnim zvezam med cerkveno hierarhijo in finančniki. Zbiral je tudi podpise na izjavo vzajemnosti s tisto mladino, ne da bi se oziral na to, da je papež že kritiziral zasedbo stolnice.

To in še marsikaj drugega je privedlo do spora z nadškofom, ki mu je očital nedoslednost, ker tudi don Mazzi prejema plačo («congrua») od države, torej od »kapitalistov«, ki so tudi postavili župnišče, v katerem stanuje, itd. Dozdavno se je razvil spor zaradi tega, ker bi don Mazzi rad izoblikoval iz svoje predmetne färe krščansko občestvo po zgodnjekrščanskih vzgledih, medtem ko se po njegovem cerkvena hierarhija kljub koncilu še vedno toga drži bolj cerkvenopravnih norm. Namesto, da bi se ustvarilo prijateljstvo med duhovniki in škofi, se drže hierarhične lestvice. Tudi drugih očitkov ni manjkalo in ne manjka na obeh straneh. Pri tem se zdi, da je don Mazzi spretnejši kakor njegov nadškof, ker je znal pritegniti simpatije javnosti v glavnem na svojo stran.

O podobnih primerih javljajo tudi iz raznih drugih koncev Evrope, zlasti iz Holandije in Francije. To dokazuje da drugi vatičanski koncil ni rešil krize v Cerkvi, ampak jo je šele sprožil. Kljub mnogim formulacijam in lepim besedam gre v bistvu za nesporazum. Duhovniki, kot don Mazzi, in tudi mnogi laiki bi radi napravili iz Cerkve moderno, posodobljeno občestvo in gibanje, ki bi imelo predvsem SOCIALNI značaj in ki naj bi reševalo predvsem tuzemske probleme, to je probleme revščine in druge človeške stiske. Po dosedanem pojmovanju, ki odgovarja tudi bistvu religije, pa je prva naloga Cerkve, da človeštvo kot skupnost, predvsem pa človeka kot posameznika, pripravlja na večno zveličanje in ga usmerja k nadnaravnim ciljem, ki so važnejši kot tuzemski. Obe pojmovanji sta bistveno različni in se kažeta taki tembolj, čimbolj se skuša moderni kristjan poglobiti v to problematiko. Ni dvoma, da bi Cerkve sicer začasno pridobila na svoji učinkovitosti, če bi se spremenila v religiozno-socialno gibanje, povezujoč se z revolucionarnimi strujami v sodobnem svetu. Toda

(Nadaljevanje na 2. strani)

ALBANIJA = KITAJSKO OPORIŠČE V EVROPI?

Dve stvari nujno vzbujata začudenje v človeku, ki skuša realistično presojsati svetovno dogajanje zadnjega časa. To sta upor tolikih duhovnikov v pokoncilski Cerkvi in neverjetna lahkota in učinkovitost sovjetske in kitajske ekspanzije v Evropi.

O pojavu duhovniške upornosti proti papeževi in škofovi avtoriteti, kot na primer v florentinskem »Isolottu«, ali celo proti dogmam, kakor na Holandskem, razpravljamo na drugem mestu. Tu si oglejmo pojav sovjetske in kitajske ekspanzije.

Se pred dvema letoma se je Zahod posmehoval takoimenovani kulturni revoluciji na Kitajskem, ki se je zdela — in po pravičici — nekaj infantilnega, nekaj, kar se je moglo zgoditi samo v državi ali pravzaprav na podcelini, ki se je sama odrezala od ostalega sveta. Procesije kitajskih dijačkov, ki so vihteli svoje rdeče knjižice z Mao Tse Tungovimi reki so bolj humoristične kot kaj drugega. Evropejec je razmišljal s svojimi možgani, navajenimi na logiko in stvarnost. Tisto, kar se je dogajalo na Kitajskem, se ni dalo izmeriti z logiko in po vsem videzu tudi ni imelo nič opraviti s stvarnostjo. Kitajska je imela, gledana s stališča evropskega razuma in logike, potrebo po vsem drugem samo ne po neskončnih procesijah mladih ljudi, ki lajnajo Mao Tse Tungove reke, namesto da bi se učili ali delali.

Toda potem je prišla zgodba s kitajsko ladjo v genovskem pristanu, katere mornarji so raje stavkali in vihteli rdeče knjižice, kot da bi izkrcali svoje blago. Italija se je še nasmihala in italijanski tisk je ironiziral a lepega dne so se na splošno presenečenje pojavili mladi italijanski »Kitajci«, ki so se hoteli pridružiti onim na krovu. To so bili prvi »Kitajci« med italijansko mladino. Danes jih mrgoli in na desetisoče jih demonstrira po Rimu in po drugih mestih. Neprestano povzročajo nemire na univerzah, kajti ni si mogoče tajiti, da so prav oni tisti, ki predstavljajo kvas sedanjih študentovskih nemirov, demonstracij in zasedb. V raznih evropskih državah se ustanavlja »kitajska« komunistična partija, vsepovsod se pojavljajo »kitajski« listi in »kitajstvo« je prodrlo tudi v srednje šole.

Zdaj se je pridružila temu novica — objavil jo je londonski »Observer« — da je Albanija podpisala z Mao Tse Tungovo Kitajsko obrambno pogodbo, po kateri bodo v Albaniji začasno nastanjene kitajske posadke. To se je zvedelo baje iz jugoslovan-

skih virov. Kitajska bo dobila na albanski obali tudi raketna in pomorska oporišča. To naj bi bil odgovor na sovjetsko ogrožanje Albanije. Ni znano, kolik bo kontingent kitajskih sil v Albaniji, toda dejstvo je, da je Kitajska s to pogodbo dobila svoje vojaško oporišče v Evropi, odkoder bo lahko izvajala pritisk, tudi če zaenkrat še ne bo povzročila strahu pri vrhovnih poveljstvih zahodnih sil. Pomen tega kitajskega prodora v Evropo namreč ni v vojaški sili, ampak v politični učinkovitosti. Evropska logika je odpovedala pred čarom kitajskega totalitarizma in mikom Mao Tse Tungovega okroglega otroškega obraza in njegovih rdečih knjižic. Oboje se je izkazalo kot magnet za evropsko mladino, naveličano evropske treznosti in blaginje, v katero je prisiljena. Za mlade, sinove direktorjev in dobroplačnih državnih in poldržavnih nameščencev blaginja, snaga ter urejenost niso več nekaj zaželenega in romantičnega. Romantične so postale revščina, nesnaga in neurejenost, ali boljše kaos. Zamikal jih je nov totalitarizem. Reševanje problemov ni važno. Ukvarjati se z njimi je dolgočasno. Lepo in romantično je protestirati proti vsemu, rušiti vse in čakati na svetovno, anarhistično revolucijo. Potem bo možno graditi vse na novo, drugače. Kako? To za zdaj ni važno. Samo da bo drugače, čisto drugače.

Po drugi strani smo pričeli presenetljive učinkovitosti sovjetske ekspanzije: zasedba Češkoslovaške, ne da bi bil padel en sam sovjetski vojak (na Madžarskem jih je vendarle nekaj padlo), sovjetsko vojno ladjeve križari po Sredozemlju kakor bi šlo za Kaspijsko jezero. V Alžiriji imajo oporišče, ki so ga izpraznili rFanvozi, v egiptovskih in sirskih pristanih je kot doma, zločin nad Češkoslovaško ni niti najmanj omajal zvestobe zahodnih komunističnih partij in Združene države še mislijo ne na to, da bi pokazale Sovjetom resnično nevoljo.

Spričo tega in še marsičesa drugega, cesar nismo niti omenili, mora dobiti človek vtis, kot da je Zahod v hudi idejni, politični in vojaški krizi, zaradi katere ne more odločno reagirati in je prisiljen pasivno dopuščati to ekspanzijo z evropskega in Daljnega vzhoda. Očitno je, da vzroki te krize niso v prvi vrsti materialnega, ampak moralnega značaja. Zahod je vsepovsod na umiku. Praznine, ki jih pušča za seboj, pa takoj napolni sila obeh vzhodnih rdečih velikanov.

RADIO TRST A

♦ NEDELJA, 15. decembra, ob: 8.00 Koledar; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu; 10.45 V prazničnem tonu; 11.15 Oddaja za najmlajše »Deček iz Connecticuta«; 11.35 Ringaraja za naše malčke; 12.00 Nabožna glasba; 12.15 Vera in naš čas; 12.30 Glasba po željah. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi; 13.30 Glasba po željah; 14.45 Glasba iz vsega sveta; 15.30 Fabbri »Inkvizicija«. Drama v treh dejanjih. Prev. Berce. Radijski oder, režija Gombač; 16.35 Koncert pianista Badura-Skoda; 17.30 Beseda in glasba; 18.00 Miniaturalni koncert; 18.30 Obletnica meseca; Bratuž »Oskar Dev ob stoletnici rojstva«; 18.40 Operetne melodije; 19.15 Sedem dni v svetu; 19.30 Klasiki lahke glasbe; 20.30 Iz slovenske folklore: Bednarik; »Pratika«; 21.00 Semenj plošče; 22.00 Nedelja v športu; 22.10 Sodobna glasba.

♦ PONEDELJEK, 16. decembra, ob: 11.40 Radio za šole (za srednjo šolo); 12.10 Kalanova »Pomenek s poslušavkami«; 12.20 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.20 Za mlade poslušavce: Car glasbenih umetnin; 17.35 Vaše čtivo; 17.55 Kako in zakaj; 18.15 Umetnost, književnost in prireditve; 18.30 Radio za šole (za srednjo šolo); 19.10 Guarino »Odvetnik za vsakogar«; 19.20 Znanе melodije; 20.35 Sestanek s Fansi; 21.05 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi; 22.00 Slovenski solisti. Fajdiga: Sonatina; 4 skladbe za klavir. Igra avtor.

♦ TOREK, 17. decembra, ob: 11.35 Sopek slovenskih pesmi; 11.50 Trobentač Calvert; 12.00 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas — Novice iz sveta lahke glasbe; 18.15 Umetnost, književnost in prireditve; 18.30 Koncertisti naše dežele; 19.10 Cankarjeve črtice (12) »Četrta postaja«; 19.20 Motivi, ki vam ugajajo; 19.45 Zbor »S. Kosovel« iz Ronk; 20.35 Puccini »Turandot«; V odmoru (21.10) Pertot; »Pogled za kulise«.

♦ SREDA, 18. decembra, ob: 11.40 Radio za šole (za 1. stopnjo osnovnih šol); 12.10 Liki iz naše preteklosti »Ljudmila Prunkova — Utva«; 12.30 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na Radiu Trst; 17.35 Ne vse, toda o vsem - rad. poljudna enciklopedija; 17.55 Ščepec peocije; 18.15 Umetnost, književnost in prireditve; 18.30 Radio za šole (za 1. stopnjo osnovnih šol); 19.10 »Higiena in zdravje«; 19.15 Prijljubljene melodije; 20.35 Simf. koncert; 22.15 Za vašo knjižno polico.

♦ ČETRTEK, 19. decembra, ob: 11.35 Sopek slovenskih pesmi; 12.00 Finžgar »Mirna pota«. Dramat. D. Kraševčeva. RO. Režija Kopitarjeva; 12.25 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.20 Za mlade poslušavce: Razkuštrane pesmi; 17.35 Moj prosti čas; 17.55 Kako in zakaj; 18.15 Umetnost, književnost in prireditve; 19.10 Pisani balončki, rad. tednik za najmlajše; 19.40 Prijetne melodije; 20.35 Manzari »Salud«. Drama, Prev. Rauber. RO. Režija Peterlin; 22.05 Komorne skladbe deželnih avtorjev. Mirk: Glasbeni utrinki. Igra pianist Bertoneclj.

♦ PETEK, 20. decembra, ob: 11.40 Radio za šole (za obe stopnji osnovnih šol); 12.10 Lokar »Blagovnanstvo za domačo rabo«; 12.20 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 17.20 Za mlade poslušavce: Glasbeni mojstri; 17.35 Ne vse, toda o vsem, rad. poljudna enciklopedija; 17.55 Slovenščina za Slovence; 18.15 Umetnost, književnost in prireditve; 18.30 Radio za šole (za obe stopnji osnovnih šol); 19.15 Frosini: Državlanska vzgoja: »Zgodovinski potek ustavne vladavine v Italiji«; 19.45 »Beri, beri rožmarin zeleni«; 20.35 Gospodarstvo in delo; 20.50 Koncert operne glasbe.

♦ SOBOTA, 21. decembra, ob: 11.35 Sopek slovenskih pesmi; 12.10 Kulturni odmevi — dejstva in ljudje v deželi; 12.30 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 14.45 Glasba iz vsega sveta; 15.55 Avtoradio; 16.10 V tričetrtinskem taktu; 16.45 Otrokov pravljini svet »Sneženi mož«. Napisal Andersen, bere Lukeš; 17.20 Dialog . Cerkev v sodobnem svetu; 17.30 Za mlade poslušavce: Od šolskega nastopa do koncerta; 17.45 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu; 18.00 Moj prosti čas; 18.15 Umetnost, književnost in prireditve; 18.30 Slovenski vokalni oktet; 19.10 Theuerschuh »Družinski obzornik«; 20.50 Lovrečič »Naša gospa«, interpretira Kopitarjeva.

Češkoslovaška in slovenski tržaški komunisti

Tukajšnja slovenska javnost še vedno čaka, da bi tudi tržaški slovenski komunisti zavzeli jasno stališče do napada na Češkoslovaško. Ker tega dozdej ni bilo, imamo vtis, kot da so slovenski komunisti na Tržaškem na strani napadalcev. Sodeč po raznih zunanjih znakih, kot so bile na primer neprikrite simpatije, ki so jih po naših vaških dvoranah izražali razni partijski do sovjet-skih tankov v Pragi, ko je televizija prikazovala zasedbo Češkoslovaške, kakor tudi po odsotnosti vsake javne manifestacije slovenskih komunistov proti tej zasedbi, je ta vtis tudi dokaj utemeljen. Znano pa je dejstvo, da se je ves dolinski partijski aktiv izrekel za zasedbo in proti Dubččku.

Le redki slovenski partijski, ki so prave bele vrane, menijo, da je napad na Češkoslovaško zgrešen. A ti posamezniki nimajo nobene teže. To je končno prišlo na dan tudi v tržaškem »Delu« z dne 6. t.m., kjer v zvezi s potekom predkongresne razprave tukajšnje KPI dobesedno beremo: »Zivahne so razprave o zadnjih češkoslovaških dogodkih, po januarski "novi poti" in kritikah, ki so jih izrekle partije petih držav članic Varšavskega pakta, ki so zasedle ČSSR 21. avgusta letos. Glede tega je opaziti različna mnenja, navzlic katerim pa je enotnost v vrstah naših tovarišev klena in trdna tedaj, ko gre za odločno zavračanje vsakršne špekulacije tistih, ki s socializmom nimajo nobenega opravka.«

Značilno je, da tržaško »Delo« postavlja med navednice »novo pot«, to je češkoslovaško pomlad, zahrbtni in brutalni napad na češkoslovaško suverenost pa imenuje »kritike ki so jih izrekle partije petih članic Varšavskega pakta.«

Dalje naj bi tisti, »ki s socializmom nimajo nobenega opravka«, ne imeli pravice, po mnenju tega lista, da bi se vmešavali v ta nov način »kritike«, ki jo Varšavske sile izražajo s tanki in bombniki nad Prago. Ta »kritika« naj bi bila »interna stvar« partije.

Ne glede na to, da res ne vemo, da bi kdo v naši zamejski sredi »špekuliral« z avgustovimi tragičnimi dogodki, mislimo, da vsakdo lahko oeni nevarnost za mir, ki jo predstavlja sedanja sovjetska politika in zlasti njena nova doktrina o »pravici« do vojaške intervencije: Zrtve te politike in te doktrine pa so v prvi vrsti ravno socialistične države. V tej zvezi se nam tudi zdi umestno primerjati pisanje tržaškega »Dela« z izjavo Zveze komunistov v Jugoslaviji: »Sile birokratskega etatizma se v strahu pred novimi idejami zapirajo v ozke meje in branijo "pridobitve revolucije" s formalno enotnostjo, ki jo skušajo doseči z vsakovrstnimi pritiski, z deklarativnimi mednarodnimi zbori in celo z izmaličenimi tolmačenji internacionalizma, s katerim potem opravičujejo tako svoj hegemonizem kot najbolj očitno intervencijo.«

»Trdna in klena enotnost tovarišev«, o kateri piše tržaško »Delo«, ni najbrž nič drugega kot »formalna enotnost, ki jo skušajo doseči z izmaličenimi tolmačenji internacionalizma«, kot poudarja zgornja izjava.

Vprašanje nas neposredno zanima, saj gre za slovenske zamejske komuniste, ki so sestavni del naše manjšine. Skoda, ki jo je v dobi stalinizma povzročilo »izmaličeno tolmačenje internacionalizma«, je bila ogromna in nepopravljiva. V Jadran-

Pokoncilski klerikalizem

(Nadaljevanje s 1. strani)

to bi nujno vodilo do tega, da bi postali tudi njeni interesi predvsem tuzemski, zapletla bi se v socialne in politične boje, odločati bi se morala za ta ali oni družbeni in gospodarski sistem, podpreti tega ali onega politika ali reformatorja — postala bi sama sistem, organizacija posvetnega kova, moč, ki bi imela svojo težo v javnem življenju — in s tem bi imeli pojav novega, tokrat »socialnega« klerikalizma. Cerkev bi se spremenile v zborovalne dvorane in diskusijske klube, župnišča pa v centre organizacijskega delovanja. Za Cerkev bi prišla v poštev le masa, posameznik bi zanjo izgubil na pomenu.

Zadeva »don Mazzi« torej ni tako prepro, kot se zdi na prvi pogled.

skem koledarju za leto 1969 pa beremo, da gre tudi zdaj za »okostenelost starega, od Stalina vsiljenega birokratsko-etatističnega sistema«.

Vsak napreden človek je občutil napad na Češkoslovaško kot ogrožanje narodne samobitnosti in suverenosti. Če pomislimo, da so Sovjeti zgoreli istočasno tudi Jugoslaviji in tedaj, Sloveniji, pomeni, da se postavi na stran sovražnika slovenske samobitnosti in državnosti, kdor do teh doogdkov ne zavzame jasnega stališča.

Iz vsega, kar smo navedli, lahko upravičeno sklepamo, da je marsikateri naš zamejski komunist še vedno prežet z »izmaličenim internacionalizmom«, kar je s stališča manjšinske politike, glede na naš vsakdanji boj za obstoj, zares porazno. Pri tem gre za pojav, ki presega notranje zadeve partije in ki zanima vso slovensko javnost. Zato je dolžnost tistih slovenskih komunistov, ki obsojajo napad na Češkoslovaško in grozije proti naši matični domovini, da zavzamejo bolj odločna in jasna stališča.

B. B.

—0—

SPORAZUM ZA NOVO VLADO

Stranke leve sredine so se po dolgotrajnih pogajanjih končno sporazumele za sestavo nove vlade. Pričakuje se, da bo novi ministrski predsednik, demokristjanski poslanec Rumor vsak čas predložil predsedniku republike seznam ministrov, med katerimi bo, kot poroča dnevni tisk, 16 demokristjanov, 9 socialistov in 1 republikanec.

Vodstva sredinsko-levih strank so doseženi sporazum odobrila, vendar obstajajo težave s porazdelitvijo ministrskih mest med posameznimi strujami tako v demokristjanski kot socialistični stranki.

—0—

V Ljubljani se je 11. t.m. zaključil 6. kongres Zveze komunistov Slovenije. Med drugim je kongres odobril nov statut zveze in izvolil novo vodstvo, ki je v primeri z dosedanjim zelo pomlajeno.

PLANINSKO ODLIKOVANJE

Planinska zveza Slovenije je pred nedavnim slovesno obhajala 75-letnico svoje obstoja in delovanja. Ob tej priložnosti je bilo odlikovanih več zaslužnih planinskih delavcev. Prejeli niso samo notranje planinske diplome ali svinjce, ampak tudi državna odlikovanja, ker ima Planinska zveza dobršen del zaslug tudi pri splošnem državnem turističnem razvoju.

Med odlikovanci je tudi naš goriško-briški rojak Ludvik Zorzut. Predsednik izvršnega sveta Slovenije mu je izročil red za narodne zasluge s srebrno zvezdo.

Ko Zorzutu čestitamo k odlikovanju, mu še bolj želimo, da bi mu ne ugasnil planinski smehljaj in njegova pesem in da bi še sukal svoje pero, ki bo še kaj sočnega pisalo.

TEDENSKI KOLEDARČEK

- 15. decembra, nedelja: Jernej, Kristina
- 16. decembra, ponedeljek: Albina, Danica
- 17. decembra, torek: Lazar, Zivko
- 18. decembra, sreda: Gracijan, Radko
- 19. decembra, četrtek: Darija, Darko
- 20. decembra, petek: Svetozar, Svobodan
- 21. decembra, sobota: Tomaž, Tomislav

Izdajatelj: Engelbert Besednjak • Glavni urednik: Engelbert Besednjak • Odgovorni urednik: Dragó Legiša • Tiska tiskarna »Graphis« — Trst, ulica Sv. Franciška 20 — telefon 29-471

Stikali smo ob mejnih prehodih

Na mednarodnem prehodu »Rdeča hiša« v Gorici so pred kratkim postavili veliko tablo z napisi v petih jezikih, ki izrekajo dobrodoščilo vsem potnikom, kateri iz Jugoslavije prihajajo v Italijo. Goriška pokrajinska ustanova za turizem (EPT) je s to tablo imela gotovo dobre namene, le škoda da je pri njihovi uresničitvi naredila cel kup »grehov«. Poglejmo jih:

1. Slovenski napis »Dobrodošli v Italiji« je na zadnjem mestu, to je po italijanskem, nemškem, angleškem in francoskem napisu. Slovenski napis na zadnjem mestu pa je zgrešen in celo krivičen, ker je Goriška narodnostno mešano področje, z italijansko večino in slovensko manjšino. Zato bi iz politično-upravnih razlogov moral italijanskemu napisu na prvem mestu takoj slediti slovenski na drugem. Če pa jemljemo v postev turistični vidik, moramo reči, da je zadnje mesto za slovenski napis toliko bolj zgrešeno, ker je splošno znano, da skozi mejni prehod pri »Rdeči hiši« med inozemskimi turisti odločno prevladujejo Jugoslavlani; nato pridejo nemški, angleški in šele na koncu francoski turisti.

2. Vsi ostali trije napisi pa imajo grobe pravopisne napake, kar vsekakor postavlja v čudno luč znanje jezikov in izobrazbo tistih, ki so za te napise odgovorni. Tako nemški napis »Wilkommen in Italien« bi se moral pravilno glasiti »**Willkommen** in Italien« (manjka dvojni I); angleški napis »Welcome in Italy« bi moral postati »Welcome in Italy« (pravilno je »come« (priti) in ne »kome«); francoski napis »Bienvenue in Italie« bi se moral pravilno glasiti »**Bienvenue en Italie**« (»en« namesto »in«).

Kot vidimo, je torej samo italijanski napis na pravem mestu in pravilno napisan, vse ostalo pa je zgrešeno. Ortografske napake so gotovo nenamerne, a razvrstitev napisov najbrž ne.

Ker že stikamo okrog mejnih prehodov, naj povemo danes še nekaj o prehodu dru-

ge kategorije »Klariči-Brestovica« pri Jamljah. Menimo namreč, da je v 12 letih, odkar je ta prehod odprt, zares porazno, če nista ne doberdobska občina ne goriška pokrajinska uprava mogli asfaltirati ali kako drugače urediti tistih ubogih 2 km ceste, kolikor ju je od Jamelj, oziroma od državne ceste števil. 55 (Štivan-Gorica) do mejnega prehoda. Revnejša in za avtomobilski promet bolj neprimerna ta cesta res ne bi mogla biti!

Kot kaže, podržavljenje vseh cestnih odsekov, ki vodijo do državne meje, torej tudi ceste do jameljskega mejnega prehoda — zato je bil izdan leta 1967 poseben odlok predsednika republike — ni stvari premak-

nilo z mrtve točke. Zgodilo se je, da se je po odloku stanje še poslabšalo, ker nobena krajevna uprava noče sedaj imeti opravka s to cesto, češ da je zanjo pristojna uprava državnih cest (Anas). In kaj je ta uprava v dveh letih napravila na tej cesti? Nič drugega, kot da je postavila pri odcepu od glavne ceste v Jamljah, pri Sobanovi gostilni, lep, velik kamen, ki opozarja, da je ta prašna cesta, polna lukenj, ostrih kamnov in bogvedi še kaj, državna cesta števil. 119 »Di Brestovizza«. In še nekaj je omenjena uprava naredila: ob meji, kjer se cesta začne, je postavila veliko, rumeno tablo z napisom, da morajo vozniki v primeru snega ali poldice uporabljati verige ali zimske pnevmatike, medtem ko bi bilo bolj na mestu priporočilo, naj, zlasti ob deževnem vremenu, uporabljajo... tankovske gosence. L. K.

Fašistično vprašanje

Misovski poslanci Almirante, Franchi in Alzano so pred dnevi vložili posebno vprašanje na ministrskega predsednika in na notranjega ministra.

V pismu zahtevajo odgovor zaradi vprašanja komunistične skupine na seji našega deželnega sveta z dne 29. novembra. Omenjeni deželni svetovavci so stavili na seji predlog, naj se deželni svet zavzame za socialne in gospodarske uredbe, ki bi preprečile tudi raznarodovanje slovenske etnične skupine, ki je strnjeno naseljena v Nadiških dolinah.

Misinski poslanci imenujejo tudi predlog izzivalen (atto provocatorio) in zahtevajo od vlade, naj zaščiti koristi tamkajšnjega italijanskega življa in tistih ljudi, ki nočejo imeti v Nadiških dolinah nobenega stika s komunistično stranko in še manj s »filoslovenskimi« strankami. Vse take poskuse, nadaljuje misinska interpelacija, je treba ustaviti, »ker hočejo podminirati trdnost vzhodne meje.«

Ne vemo še, kakšen odgovor je dal minister tistim trem poslancem. Vsekakor se

pa vidi iz njih vprašanja, iz zanikanja obstoja slovenske manjšine ob Nadiži in iz zastarelega govoričenja o trdnosti vzhodnih meja, da imajo tisti gospodje še vedno fašistično miselnost, ki je že enkrat privedla blaginjo italijanskega ljudstva in državo samo na rob propada.

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU Kulturni dom

Danilo Gorinšek

RDEČA KAPICA

VESELA PRAVLJICA V TREH DEJANJIH

Scenograf: DEMETRIJ CEJ
Kostumograf: ANJA DOLENČEVA
Glasba: ALEKSANDER VODOPIVEC
Režiser: JOŽKO LUKEŠ

Ponovitve:

v petek, 13. decembra, ob 16. uri
v nedeljo, 15. decembra, ob 16. uri
v ponedeljek, 16. decembra, ob 16. uri
v torek, 17. decembra, ob 16. uri
v četrtek, 19. decembra, ob 16. uri
v petek, 20. decembra, ob 16. uri
v nedeljo, 22. decembra, ob 16. uri

F.J. 42 SMRT V POMLADI

Ko mu mati ni mogla več slediti z očmi, je spet bridko in na glas zajokala. Toda ponos ji ni dopustil, da bi stekla za njim in ga poklicala nazaj. Zdelo se ji je, da ji je storil veliko krivico. A v srcu je že čutila, da mu bo odpustila. Jokala je dolgo in krčevito ter obupno vila roke, toda nihče je ni slišal. V koči je bilo vse mrtvo in tiho, globoka tišina se je poveznila nanjo. Nič več ni bilo slišati njegovih trdih, čilih korakov in požvižgavanja. Rad si je požvižgoval, kadar je bil dobre volje, in takrat je postalo šenjej nekam veselo in lahko pri srcu. Zdaj pa je odšel in bogve kdaj se spet vrne. Vedela je, da ima tudi on svoj ponos.

Skoro ves dan je preždel napručici in jokala, ne da bi bil prišel kdo k njej v kočjo. Počasi pa ji je vendar nekoliko odleglo, ko si je s solzami olajšala notranjo bolečino, kakor je bila tega že od nekdanj navajena. Vstala je in si skuhalo kavo. Prijetni vonj kave, ki se je kuhala, jo je nekoliko poživil in pomiril, da je začela mirneje razmišljati o vsem. Ko je bila skušana, si je nalila v lonček in ga postavila na okno. Čakajoč, da se ji shladi, je spet vzela iz žepa v krilu fotografijo dekleta, ki je bilo krivo njene nesreče, in jo dolgo in z jezo ogledovala, kakor da si hoče vtisniti v spomin dekletov obraz. Že jo je začela trgati, da bi jo vrgla na ogenj, ko je začutila nekaj čudnega. Dekletov sveži, ljubki obraz in nasmejani izraz sta jo nehote ganila. Poravnala

je natrgano mesto in se spet dolgo zazrla v vesele dekletove oči z dolgimi trepalnicami in v lepe poteze, kakor da hoče odkriti za njimi dekletovo dušo. Potem pa je vtaknila sliko pod papir, s katerim je bila pokrita vrhnja polica kuhinjske omare. Tam je hranila tudi denar in Tinetova pisma. Se sama ni prav vedela, zakaj je to storila.

Delo na stavbišču je bilo težko in prvi teden se je vračal ob večerih ves zbit in komaj čakal, da mu je pripravila Anica ležišče na divanu v prvi sobi. Niti večerjati se mu včasih ni ljubilo. Kosova sta šla ob večerih na sprehod ob Dravi ali v kino in sta ga vabila s seboj, pa se je čutil preveč utrujenega, da bi ju spremljal. Prvič v življenju je opravljal trdo telesno delo. Doma je v počitnicah rad delal; bilo mu je v veselje, da je sežagal in sesekal materi voz drv ali omlatil žito in popravil kaj pri koči. A delo, ki ga je opravljal na stavbišču, ga je izčrpalo, vsaj v začetku. Prste je imel odrte in izjedene od opeke in še pri jedi, ko je držal žlico, so ga prijemali krči vanje. Zvečer ga je bolelo vse telo in včasih od bolečin v mišicah ni mogel spati. Kos ga je tolažil, da je to samo v začetku tako, dokler se telo ne privadi nevajenemu naporu in res je bilo počasi bolje.

Ko je šel nekoč opoldne na kosilo, je zagledal na trgu Kuno, ki je bila prinesla nekaj naprodaj in je še vedno stala pri svoji košari. Razveselil se je je, toda potem se je spomnil, da je ves prašen in obrizgan od malte. Ni hotel, da bi ga videla takega, četudi ga je mikalo, da bi govoril z njo in da bi jo vprašal, kako je z materjo. Nič ni vedel, kako je z njo, odkar je odšel od doma.

(dalje)

9 Tržaškega

Stivan - Medja vas

Povsod sama gradbišča

Stivan, zadnja zahodna slovenska vasica v devinsko-nabrežinski občini in v tržaški pokrajini, je že od poletja eno samo gradbišče. Na severnem koncu vasi gradi železniška uprava nadvoz čez železniško progo, s čimer bo končno rešeno vprašanje hitre zveze med Medjo vasjo in Stivanom ter ostalimi kraji. Prebivavci teh dveh vasi se morajo res zahvaliti nabrežinski občinski upravi, ki je dosegla, da je železniška uprava najprej pričela z gradnjo tega nadvoza, medtem ko je znano, da je v tržaški pokrajini več enakih del, ki že dalj časa čakajo na izvedbo. Kar se tiče nevarnosti, pa je bil železniški prehod v Stivanu morda res med prvimi, saj je doslej terjal že več nesreč in ena teh je pred dvema desetletjima celo močno odjeknila v tržaškem ter celo v svetovnem tisku. Nekega večera leta 1949 je namreč vlak zaradi dvignjenih zapornic stisnil ob obcestni zid jeep, v katerem so poleg šoferja bili še polkovnik Bowman, tedanji poveljnik ameriških vojaških enot na Tržaškem in hkrati namestnik guvernerja Cone A STO-ja, in dva častnika. Le veliki sreči in spretnosti šoferja, ki je bil Stivančan Vladimir Kocman, se je bilo treba zahvaliti če so vsi potniki ostali skoraj nepoškodovani. Iz razbitega jeepa so se namreč izkobilali le z lažjimi praskami. Ko bo nadvoz izročen prometu, kar je predvideno v februarju, bo tudi ta nevarna točka odstranjena, Medvejci pa se ne bodo več jezili nad spušenimi zapornicami, ko bodo šli v tovarne ali na polje. Stivančani in drugi izletniki pa bodo še raje kot doslej obiskovali Medjo vas, prijazno vasico, že razmeroma visoko nad morjem, ki med drugim slovi po svojih dobro založenih vinskih kletih in tudi po dobri kapljici.

Prebivavci obeh vasi so si sicer vedno vzajemno pomagali, saj tudi večina prebivalstva iz Stivana izhaja prav iz Medje vasi. To se je posebno izkazalo v poletju 1944, ko so Nemci požgali Medjo vas in so mnogi njeni prebivavci našli v sosedni vasi zasilno streho, hrano, obleko in vse, kar so jim Stivančani mogli v tistih hudih časih nuditi. Le v zadnjem času je vprašanje ureditve jusarskih zemljišč vzbudilo v Stivanu nekaj slabe krvi, česar sta najbrž krivi nepopustljivost nekaterih starejših članov medvejskih družin in nerodno ravnanje jusarskega komisarja v zvezi s potrebami Stivančanov po zemljišču za gradnjo lastnih domov. Upamo pa, da bo občinska uprava posredovala tudi v tej zadevi in da se bo vprašanje rešilo v splošno zadovoljstvo.

Drugo gradbišče je na avtocesti, ki jo sedaj širijo, tako da bo do Sosljana enako široka kot od Moščenic proti Benetkam (dve stezi v obe smeri). Za Stivan je posebno važno, da bo avtocesta ograjena z močno mrežo in poldrug meter visokimi oporniki. Pri Stivanu je namreč avtocesta speljana kakih 10 m pod naravno lego terena, kar je predstavljalo veliko nevarnost zlasti za otroke in tudi za živino.

Tretje gradbišče pa je na južnem koncu vasi in je nastalo na pobudo krajevne športnega društva »Devin-Stivan«. To si namreč samo gradi nogometno igrišče. Ob starodavni štivanski cerkvi, na zemljišču, ki je last domače župnije, je ogromen buldožer že zravnal dve tretjini površine, ki je potrebna za igrišče. Sedaj tovornjaki nenehno dovažajo zemljo, ki še manjka. Igrišče bo imelo normalne mere (90x45 m). V občini bosta tako dva enaka športna objekta, le da bo ta zgrajen na pobudo in z naporu športnega društva, medtem ko je nogometno igrišče v Nabrežini občinsko. Upati je, da se bodo dela zaključila do spomladi, tako da bo mladini omogočeno športno udejstvovanje.

Lucijan K.

BUREN SESTANEK GLEDE IGRISČA V BOLJUNCU

Dolinska občinska uprava je 2. decembra sklicala v Boljuncu javen sestanek, na katerem je bilo govora o problemu novega športnega igrišča, oziroma tako imenovane športnega centra.

Zupan Lovriha je v imenu vseh odbornikov poročal o raznih načrtih za ureditev športnih objektov v občini in dal razumeti, da nogometnega igrišča ne bo mogoče graditi v Boljuncu. Komaj je to omenil, je nastalo v dvorani vpitje in kričanje, ki se je

ponavljalo med celotnim potekom razprave, če jo smemo tako imenovati. V dvorani so bili prisotni poleg številnih Boljuncanov še predstavniki drugih krajev dolinske občine, predvsem športniki in mladina. Ti so namreč prišli zaradi tovarne Grandi Motori ob edino domače igrišče in zato ne vidijo ure, da se čimprej zgradi novo. Zato jih ne zanima toliko, kje naj novo igrišče stoji, ampak da se čimprej zgradi na primernem in lahko dostopnem prostoru.

Na omenjenem sestanku je prišla do izraza ogorčenost precejšnjega dela Boljuncanov nad izgubo igrišča v domačem kraju. Zato vztrajajo, da igrišče ostane pri njih. Med razlogi navajajo, da sta življenje in nadaljnji razvoj njihove vasi v precejšnji meri tesno povezana s športnim igriščem. Pravijo tudi, da jim ga je bil zagotovil sam župan na nekem vaškem sestanku konec oktobra letos. Nekateri vedo celo povedati, da je slična zadevna obljuba bila dana tudi pred letošnjimi deželnimi volitvami.

Zaradi tega so bili nemalo presenečeni, ko so na zadnjem sestanku slišali, da igrišča ne bo tam, kjer ga želijo. Prerekanje z županom je bilo proti vsem pričakovanjem zelo burno in ostro.

Spričo tako napetega ozračja v dvorani, je bila vsaka resna diskusija o raznih predlogih nemogoča. Prav tako je bilo nemogoče priti do kakšnih konkretnih zaključkov.

Čeprav nihče načelno ne oporeka željam Boljunca, vendar se zdi, da se večina mnenj nagiba h takšni lokaciji igrišča, ki bi bila na odprtem prostoru in ob dobrih prometnih zvezah. Seveda ostane še vprašanje najbolj smotrne razmestitve še drugih športnih naprav, ki so ali bi morale biti v dolgoročnem načrtu.

O potrebi in koristnosti strokovnega usposabljanja

Novi časi in nove razmere, v katerih živimo, terjajo od vsakogar, da je v svojem poklicu čim bolj specializiran; za nespecializiranega človeka je vedno težje priti do službe in dostojnega zaslužka.

Kako to velja na splošno za vse poklice, je toliko bolj res za kmeta. Če hoče kmet izhajati na svojem posestvu, se mora stalno izpopolnjevati in se vedno bolj usposobiti, da dobro proda svoj pridelek na trg. Minila je za vedno namreč doba, ko je kmetovalec prideloval v glavnem hrano za svojo družino; sedaj se mora omejiti na nekaj pridelkov, ki jih proda na trgu in z izkupičkom zadosti potrebam svoje družinske enote.

Postal je torej, in biti mora vedno bolj, samostojen gospodarski dejavnik. Zato se pa mora stalno izpopolnjevati glede na nove tehnike pridelovanja in glede na zahteve potrošnika.

In prav zato je Kmetička zveza tudi letos sklenila prirediti po naših vaseh serijo predavanj, ki naj s pomočjo strokovnjakov našemu človeku posredujejo, v domačem jeziku in obliki, strokovni pouk, ki mu je tako koristen in potreben, bolj kot si včasih sam misli.

O kmetijskih strojih predava domači agronom dr. Marjan Gregorič. Ni treba posebej poudarjati važnosti mehanizacije pri našem kmetijstvu, ker je v naši pokrajini sorazmerno največ strojev, nad državnim

povprečjem. Zato bo prav vsak naš kmet imel korist od takega predavanja, pa čeprav ne bo prav v njegovi vasi in bo moral zato v bližnjo.

O živinoreji, točneje o prehrani goveda predava domačin iz Bazovice dr. Leo Kralj, živinozdravnik. Kako se včasih razmetava denar pri nesmotrnem krmljenju, kaj naše seno že vsebuje in kaj mu je treba dodajati, pa kako se lahko pri tem denar prihrani, bodo lahko poslušali naši živinorejci na njegovih predavanjih.

O vinogradništvu, zlasti o kletarstvu predava evropsko znani strokovnjak, ravnatelj znamenite vinske kleti Dobrovo v novogoriških Brdih in predsednik mednarodne ocenjevalne komisije pri razstavi vina v Ljubljani, inž. Simčič. Od tako uglednega strokovnjaka bodo lahko naši vinogradniki slišali stvarne besede o sortiranju vina, posebno pa o predelavi grozdja v pristno, zdravo in žlahtno vino, ki se zaradi tega tudi bolje prodaja.

O vrtnarstvu in cvetličarstvu, o možnosti razvoja in o tehniki, ki je s tem v zvezi, predava znani domači strokovnjak in praktik inž. Miloš Kodrič. Ti dve panogi, ki imata pri nas še tako velike možnosti razvoja in ki lahko nudita našemu kmetu možnost dostojnega zaslužka, sta posebno važni in je v korist vseh, da se teh predavanj udeležijo.

(Nadaljevanje na 6. strani)

RODITELJSKI SESTANEK

Za v nedeljo, 8. t. m., je bil sklican sestanek roditeljev in njih namestnikov dijakov, ki obiskujejo slovenske višje srednje šole v Gorici.

Kljub slabemu vremenu so povabljeni napolnili učiteljsko risalnico. V uvodu je ravnatelj Rožič v daljšem razpravljanju razčlenil dobre in slabe pogoje, ki vplivajo na razvoj in šolsko delo. Razložil je tudi vzroke za dobre in slabše uspehe dijakov.

Navzoči so lahko ugotovili, da slovenske srednje šole ne zaostajajo po svojih uspehih za drugimi istovrstnimi šolami v državi.

Navzoči so posegli v razgovor s pripombami, vprašanji in nasveti. Vprašali so, kje so vzroki, da nimajo dijaki še potrebnih učbenikov; država bi morala zanje poskrbeti. Prav tako tudi za stalni stalež profesorjev, od katerih poučujejo nekateri že nad dvajset let, a so še vedno na prvotni stopnji brez upanja na prihodnost in na kako stalnost. Vse to ovira resni razvoj šole.

Prav tako, po mnenju navzočih, tudi neustrezno zanimanje naše politične javnosti za pravilno ureditev naših šol. Včasih že prepevamo slavo, če se oblast odloči za kake napisne tablice. Tudi to je potrebno, a ni tako bistveno kot priprava učbenikov in urejenega položaja šolnikov.

Števerjan

JAVNA DELA — KULTURNO ŽIVLJENJE

Kakor kažejo načrti in njih finančno kritje bodo že v začetku prihodnjega leta vse naše ceste popravljene in asfaltirane.

Beneška Slovenija

Čenta OSREDNJA SIRARNA

Živinoreja, mlekarne in sirarne v vzhodnih krajih videmske pokrajine se nahajajo v precej kritičnem položaju. Isto velja tudi za večino slovenskih vasi v podmatajurskem okolišju. Mlekarne sicer še delujejo, ker obstajajo še iz predvojnih časov, toda zaradi vedno manjšega števila goveda primanjkuje mleka za sirarne. Po drugi strani pa je tudi vedno manj usposobljenih mlekarjev in sirarjev. Starih je malo več, zginjajo ali v pokoj ali na — drugi svet. Slabo donosni posel pa mladih ne vabi več ne k umni živinoreji, še manj k predelovanju živinorejskih pridelkov. Kvarne za napredek mlekarstva in sirarstva so pa tudi majhne mlekarne po sosesznih, tudi sosednih krajih, ki si delajo samo slabo konkurenco in se ne more nobena od njih prav razviti.

Vse te pomanjkljivosti so povzročile sklicanje posebnega sestanka mlekarjskih delavcev na županstvu v Čenti. Zbrali so se predstavniki desetih mlekarj iz okolice Tera in Karnajte, da se pomenijo, kako izboljšati to gospodarsko panogo, ki hira v vseh podmatajurskih vaseh. Ugotovili so, da dobivajo male mlekarne največ do pet stotov mleka na dan. Premajhna količina pa vpliva slabo na ceno proizvodnje, zato je izdelek nujno dražji. Pocenil bi se le v slučaju, da bi se več mlekarj združilo in bi isti stroji in enake delovne moči opravile večjo količino dela.

Navzoči so zato sklenili, da bodo vsaj za čentski okraj ustanovili večjo osrednjo mlekarjo, male naj bi se opustile.

Na vrsti je tudi cesta iz Grojne in prav do vrha. Popravila, širjenje na ovinkih in, koder je potrebno, asfaltiranje, zahtevajo 40 milijonov lir stroškov. Od teh bo prispevala občina osem, dežela pa 32 milijonov lir. Posebej pa bo morala občinska uprava poskrbeti še za ureditev danes res že neprimerne ceste od Dvora do cerkvenega trga. Za ta dela je potrebnih drugih devet milijonov, ki jih bo treba najti v občinski blagajni. Ko bodo vsa ta popravila končana in bodo te ceste zmožljive za vsakdanji in za turistični promet, bomo šele lahko govorili o krožni poti češenj in vina po goriških Brdih.

V kratkem bo začelo tudi električno podjetje Enel z ojačevanjem električnega voda na Valerišče in do sosednjih hiš. Doslej je namreč ta tok prešibak zlasti za gospodinjstve električne naprave. Stroške desetih milijonov lir bo krilo povečini podjetje samo.

Prosvetno društvo »F.B. Sedej« se že nekaj časa pripravlja, da bo njegov dramski odsek prikazal na odru Jurčičevega »Desetega brata«, v Govekarjevi priredbi. Nastopili bodo proti koncu prihodnjega meseca januarja.

Medtem pa prireja društvo ob četrtkih svoje kulturne večere. Prihodnji četrtek, 19. decembra ob 8.30 bo imelo Cankarjev večer s predavanjem prof. Bednarika, recitacijami in diapozitivi iz pisateljevega življenja. Prizadevni društveni odbor ima v načrtu še več kulturnih večerov.

Pevma

NOVO IN STARO

Pravzaprav kaj dosti novega v javnem življenju naše soseske ni. Pač, nekaj, kar bo posebno v zgodnji pomladi privabilo marsikakega meščana na kratek sprehod do Pevme. Obnovilo se je namreč gostišče na lepi razgledni točki blizu prvega ovinka proti Oslavju. To je že stara gostilna, še iz časov pred prvo svetovno vojno; pred časom so vsi rekli »pri Francozinji«. Lastniki so se menjavali. Zdaj pa je podjeten domačin obnovil in moderniziral gostinsko obrt v hiši. Za Pevmo je to pomembno, ker nismo imeli, razen osmic, nobene gostilne več, ne za tuje goste ne za domačine.

Dobro in potrebno bi bilo postaviti v prenovljene prostore tudi javno telefonsko govornico. Naš telefon se namreč tudi seli sem in tja, tako da nimamo prave govornice zveze s svetom. Dobro bi bilo, da bi našel svoje stalno mesto, da bi ne bilo vedno po »novem«, ampak vsaj pri stalnosti po »starem«.

Na koncu naj še povemo, da je prosvetno društvo »G. Abram« začelo z zimsko kulturno sezono.

Imelo je že več kulturnih večerov. V torek je priredilo večer, posvečen Cankarjevemu spominu. Predaval je prof. Bednarik, ki je med govorom predvajal tudi diapozitive iz pisateljevega življenja. Vmes so člani brali tudi nekaj odlomkov iz Cankarjevih črtic. Poslušavci so z zanimanjem sledili izvajanju in so na koncu izrazili željo, da bi imeli še podobne kulturne večere.

Iz Goriške

Krmin JAVNI OBRAČUN

Prejšnjo nedeljo je dal krminski župan v javnost svoje poročilo o dejavnosti občinske uprave v letu 1968.

Prvi obsežni del njegovega poročila vsebuje razpravljanje o družinskih davkih, ki so že pred časom zbudili med občinarji, zaradi davčne odmere, različne nasprotne glasove. O zadevi smo v listu že pisali, da je občinska uprava izbrala 29 članov, izven občinskih mož, ki so, razdeljeni na tri komisije, pregledali nepristransko na dohodke občinarjev. Na tej podlagi so predlagali višino občinskih davkov. Mestni odbor jo je vsem občutno znižal, osemsto davkoplačevavcev je pa davek celo črtal. Župan pravi v svojem poročilu, da so leteli popolnoma neutemeljeni očitki na mestno upravo, češ da hoče čimveč iztisniti iz žepov davkoplačevavcev, da bi uravnovesila občinski proračun.

V resnici pa je občinska uprava vložila več kot sto milijonov lir za potrebna javna dela v letu 1968. Med drugimi je začela, za 40 milijonov, popravljati in asfaltirati 34 cest v Krminu in sosednih zaselkih. Drugi veliki načrt, ki se praktično že izvaja, je urejevanje mestne kanalizacije, za 30 milijonov lir. Nadalje: 12 milijonov za športno igrišče; enako vsoto je odmerila za šolska poslopja; po več milijonov za cestne pločnike; za razsvetlavo, ki bo segla tudi k Sv. Kvirinu in bo ojačena v Brazzanu. V teku so še tudi druga manjša javna dela.

Za leto 1969 pa je predvidenih 250 milijonov stroškov, ki bodo krili račune za ljudska stanovanja v iznosu 99 milijonov lir, 55 milijonov za zgradbo otroškega vrtca, potem za nadaljnja dela pri mestnih odtokih, javni razsvetljavi, elektrifikaciji in tudi 15 milijonov za občinski sedež.

PRIZNANA URARNA IN ZLATARNA

ŠULIGOJ

Ustanovljena leta 1908

se priporoča za obisk v prenovljenih prostorih
v Carduccijski ulici 49 - Gorica - Telefon 5657

Zastopstvo »L O N G I N E S «

Županstvo je dalo tudi osnovne pobude za vinsko zadrugo, za konzorcij industrijskega pasu. Obrnilo se je na strokovnjake za urbanistični načrt in za načrt splošnega gospodarskega življenja na višji ravni, da bo tudi ves krminski okraj ustrezno vključen v gospodarsko produktivnost dežele. Posebno skrb ima občina za šolski razvoj. Šolarjem in dijakom je podelila za pet milijonov in 200 tisoč lir podpore. Odprla je občinsko knjižnico. Je pa še dosti drugih pobud na vseh toriščih, zaključuje županova poročilo, za blaginjo skupnosti, ki je prva skrb sedanje občinske uprave.

Seveda, niso vsi občinarji mnenja, da je županstvo že vse storilo, kar je njegova dolžnost. Marsikaj bi bilo treba ukreniti tudi v prid slovenskega prebivavstva v sklopu 8000 občinarjev. Toda o tem bomo prihodnjič kaj sporočili.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Sporočilo s srečanja primorskih kulturnih delavcev

Slovenski kulturni delavci z obeh strani slovenske zahodne meje, iz kroga revij »Goriška srečanja« (Nova Gorica), »Kaplje« (Idrija), »Idrijski razgledi« (Idrija), »Mladika« (Trst), »Most« (Trst) in »Zaliv« (Trst) so se dne 7. decembra 1968 zbrali v Tupelčah na Krasu na svoj prvi prijateljski in delavni sestanek.

Ob tej priložnosti so primorski kulturniki izrazili svoje zadoščenje, da je povsem spontano prišlo do srečanja, ki je izraz nove človeške sproščenosti in nove kulturne prizadetosti širšega slovenskega občestva.

Po vsestranski in odkriti razpravi, v kateri so si prisotni izmenjali izkušnje iz prakse posameznih revij, so se porazgovorili o ozračju in razmerah na obeh straneh meje.

Ne glede na neformalni značaj tega sestanka, so prisotni imeli za potrebno, da posredujejo slovenski javnosti nekaj svojih stališč:

1. primorska kultura, ki jo že njena tradicija obvezuje za posebno narodnostno občutljivost, se mora posebno danes, v času množičnih prelivov čez slovensko zahodno mejo zavedati odgovornosti, da razgiba zavest slovenskega človeka in krepí njegov ponos;

2. zaskrbljujoča neinformiranost matičnega slovenskega človeka o stanju v zamejstvu narekuje primorskim revijam čimvečje sodelovanje in medsebojno informiranost;

3. zaradi tega so sodelavci omenjenih revij sklenili, da se uredniške skupine predstavijo širši javnosti z vrsto javnih nastopov v glavnih primorskih središčih;

4. na koncu so prisotni izrazili enodušno mnenje, da je dozorel čas za neovirano kroženje slovenskega kulturnega tiska v celotnem slovenskem prostoru.

Jurij Bavdaž (Idrija), Milan Božič (Idrija), Marjan Breclj (Nova Gorica), Vinko Cuderman (Idrija), Jože Čar (Idrija), Marija Češut (Gorica), Jože Felc (Idrija), A. Jože Hočevar (Koper), Stanjo Janežič (Trst), Aleš Lokar (Trst), Branko Marušič (Nova Gorica), Ivan Marušič (Nova Gorica), Marij Maver (Trst), Boris Pahor (Trst), Tomaž Pavšič (Idrija), Irena Zerjal - Pučnik (Trst), Alojz Rebula (Trst), Sandi Sitar (Nova Gorica), Emidij Sušič (Gorica), Rafko Terpin (Idrija), Vladimir Vremec (Trst), Lucijan Vuga (Nova Gorica), Pavle Zidar (Piran).

»VASILIJ MIRK« V LJUBLJANI

Dne 7. decembra je po dveh letih gostoval v dvorani Slovenske filharmonije v Ljubljani moški pevski zbor »Vasilij Mirk« s Proseka-Kontovela. Zbor je pel partizanske in borbene pesmi. Pevci so z istim programom nastopili v Trstu in drugod po zamejstvu in tudi že ponekod po Sloveniji. Program koncerta je bil razdeljen na dva dela. V prvem delu so izvajali pesmi slovenskih avtorjev, ki so nastale po vojni in Grbčevo kantato »Svobodna zemlja«. Drugi del je obsegal nekaj nekaj najbolj popularnih slovenskih partizanskih pesmi in tudi pesmi ostalih jugoslovanskih narodov ter eno rusko in špansko.

Pevci so poslušalce presenetili z visogo ravni izvajanja skladb, tako lažjih kot tudi zahtevnejših, n.p.r. Grbčevih, Simonitijevih in Srebotnjakovih. Zbor razpolaga z dobrim glasovnim materialom, zlasti s tenorji, pa tudi sicer je glasovno izredno zlit in homogen. Publika je dirigenta Ignacija Ota in pevce po vsaki pesmi nagradila z dolgotrajnim ploskanjem. Prav tako so bili deležni toplega priznanja solisti, harmonikar Oskar Kjuder in pianist Aleksander Vodopivec. Posamezne pesmi je s tekstom povezoval član Slovenskega gledališča v Trstu Stane Starešinič.

Na koncu naj zapišemo, da si občinstvo v Ljubljani želi, da bi se s pevci s Proseka - Kontovela čimprej spet srečali.

V. M.

Revija „Trieste“ o dialogu med Slovenci in Italijani

JUBILEJ

Ugledni slovenski kulturni delavec dr. Franc Sušnik je obhajal te dni sedemdesetletnico. Dr. Sušnik je duša kulturnega življenja na Ravnah in na Koroškem, ki je pripadlo Sloveniji. »Če je Prežihov Voranc odkril svetu Koroško, je dr. Franc Sušnik z gimnazijo in študijsko knjižnico Korošcem odkril svet«, je nekdo zapisal.

Nedavno je izšla 84. številka revije »Trieste«, ki prinaša na uvodnem mestu članek Marcella Spacciniija, tržaškega župana, pod naslovom »Po petdesetih letih«. Nansaša se na jubilejne slovesnosti. Spaccinijeva misel je, naj bi začel Trst zdaj »zrelejšje obdobje«.

V tej številki sodelujejo še Arduino Agnelli s člankom o polstoletju tržaške kulture, Arnaldo Novelletto o Freudovem stipendiranem bivanju v Trstu in o njegovih obiskih na Krasu, Guido Botteri z duhovitim člankom o »italijanski obmejni kulturi«, v katerem poudarja, da je funkcija italijanske kulture v Trstu predvsem v navezovanju stikov s kulturami sosednjih narodov, in navaja za to tudi nekaj konkretnih podatkov. Sergio Tavano pa upravičeno predlaga reformo »srednjeevropskih srečanj« v Gorici, ki naj bi se omejila res na pisatelje iz Srednje Evrope.

Carlo Schiffrer piše o posredovalni vlogi italijanskega diplomata Carla Gallija med prvo svetovno vojno, kar mora zanimati slovenske zgodovinarje. Matej Poštovan pa je objavil daljši članek o predpogojih dialoga med Italijani in Slovenci. Te predpogoje tudi našteva. To so v bistvu glavne zahteve naše manjšine in Slov. skupnosti. Giorgio Cesare piše o Albaniji. Drugi članki se nanašajo na kulturno področje in na kulturno kroniko. Med njimi najdemo pohvalni članek o ureditvi »kraške hiše« v Velikem Repnu.

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Kulturni dom

GOSTOVANJE DRAME NARODNEGA KAZALISTA »IVAN ZAJC« Z REKE

Marin Držič

SKOPUH

V sredo, 18. decembra 1968 ob 20.30

Prodaja vstopnic vsak dan od 12. do 14. ure ter eno uro pred pričetkom predstav pri blagajni Kulturnega doma; ob nedeljah in praznikih eno uro pred pričetkom predstav.

GLASBENA MATICA - TRST

KULTURNI DOM V TRSTU

V soboto, 14. decembra 1968 ob 21. uri:

VOKALNO - INSTRUMENTALNI KONCERT

Orkester Glasbene Matice

Mešani pevski zbor P.d. »Primorec« - Trebče
Dirigent OSKAR KJUDER

Solista: VILMA BUKOVEC, sopran
RUDOLF FRANCL, tenor

O potrebi in koristnosti strokovnega usposabljanja

(nadaljevanje s 4. strani)

O skupnih zemljiščih in njihovi upravi predava dr. Stanislav Oblak, domači strokovnjak za te in splošno gospodarske probleme. Kako se nam stalno manjša vrednost jusarskih zemljišč, koliko upravičenec je zaradi nepoznavanja postopkov izgubilo te pravice, kako naj se ta zemljišča uporabijo smotrno in koristno, bo snov predavanj.

O regulacijskih načrtih in kmetijstvu predava domačin dr. inž. arhitekt Darko Jagodic, ki je tudi že sodeloval pri tehnični izdelavi občinskih regulacijskih načrtov v naših krajih. Postopek pri njih izdelavi, možnosti ugovorov, razdelitev po področjih, kakšne so omejitve in kaj se sme zidati na posameznih področjih, kaj to pomeni za splošen razvoj kraja: to so vprašanja, ki živo zanimajo vse naše ljudi.

Razumljivo je, da je nemogoče hkrati

obiskati vseh naših vasi s predavanji. Ta so se že začela in se bodo v prihodnjih dneh nadaljevala po tem razporedu:

KRIŽ (osnovna šola): 16.12. Regulacijski načrti in kmetijstvo;

BAZOVICA (osnovna šola): 9.12. Skupna zemljišča - 19.12. Regulacijski načrti.

PROSEK (osnovna šola): 12.12. Vinogradništvo - 23.12. Regulacijski načrti;

ZGONIK (osnovna šola): 12.12. Živinoreja - 20.12. Regulacijski načrti;

KOLONKOVEC (gostilna »Sorda«): 14.12. Regulacijski načrti;

BORŠT (osnovna šola): 9.12. Vinogradništvo - 13.12. Skupna zemljišča;

REPEN (občinska kopalnica): 11.12. Vinogradništvo;

MEDJA VAS (osnovna šola): 9.12. Živinoreja - 17.12. Skupna zemljišča - 23.12. Kmetijski stroji;

MAČKOVLJE (osnovna šola): 20.12. Vinogradništvo;

SALEŽ (osnovna šola): 9.12. Kmetijski stroji - 14.12. Vrtnarstvo in cvetličarstvo;

KOROŠCI (društvo): 21.12. Vrtnarstvo in cvetličarstvo;

LONJER (društvo): 18.12. Vinogradništvo - 28.12. Vrtnarstvo in cvetličarstvo;

PADRIČE (društvo): 20.12. Skupna zemljišča;

GROCANA (štev. 6): 13.12. Živinoreja;

CEROVLJE (gostilna): 17.12. Živinoreja; MAVHINJE (osnovna šola): 19.12. Živinoreja.

Vsa predavanja se bodo začela ob 19. uri 30 minut, razen v Bazovici, kjer bo začetek ob 19. uri.

Pozivamo člane KZ, vse kmete, pa tudi take, ki poleg drugega poklica obdelujejo svojo zemljo, da se predavanj udeležijo, ker so gotovo zanimiva in koristna. V teh zimskih večerih, ko ima kmet le malo manj dela, naj se mu ne zdi škoda teh nekaj uric, pri katerih bo slišal marsikaj in bo prav po domače tudi lahko marsikaj vprašal.

Lucijan Volk

Sodobno kmetijstvo

Popravilo in obnova kmečkih stavb

Kmetovalci prav dobro vedo, da lahko prejmejo državni prispevek za izgradnjo nove hiše, če imajo vsaj dva hektara posevne površine. Za posebno površino štejejo njive, ki so posejane z običajnimi poljskimi rastlinami, medtem ko pa se vrednoti hektar vinograda za dva hektara navadne posevne površine. Pri cvetličarskih in vrtnarskih nasadih je koeficient za računanje površine mnogo višji, in sicer sedemkrat višji od navadnega. Tri tisoč kvadratnih metrov cvetličarskega ali zelenjadnega nasada odgovarja dvema hektaroma navadne posevne površine. Koeficienti za pašnike, travnike in gozdove so mnogo nižji od navadnega. Kmetovalci, ki imajo dva hektara posevne površine, lahko za izgradnjo nove hiše napravijo prošnjo za državni prispevek.

Tisti kmetovalci pa, ki imajo manj kot dva hektara posevne površine, se lahko poslužijo deželnega zakona z dne 8. januarja 1968, ki predvideva denarne prispevke oziroma dolgoročna posojila za izboljšanje kmečkih stanovanj. Denarne prispevke lahko dobijo vsi tisti, ki imajo v načrtu samo manjša dela, npr. notranjo preureditev v stanovanju, popravilo strehe ali pa pročelja, predvsem pa so denarni prispevki namenjeni tistim, ki si mislijo zgraditi sanitarne naprave, torej kopalnico in stranišče. V poštev pridejo prošnje tistih, ki so neposredni obdelovalci (torej tudi najemniki, če so lastniki hiše oziroma zemljišča, na katerem stoji hiša). To pomeni, da mora biti vsaj en družinski član kmetovavec. Ker se pri nas po navadi velika večina moških ukvarja s kmetijstvom samo postransko, je potrebno, da se vpišejo v kmečko bolniško blagajno njihove žene). Prošilec ne sme imeti manj kot petnajst let oziroma ne sme imeti več kot sedemdeset let. Pri obravnavi posamezne prošnje bodo jemali v pretres tudi možnost, ali daje dotični prošilec ustrezna zagotovila za nadaljevanje kmetijske dejavnosti.

Prispevek znaša 40 odst. izdatkov, v kolikor ti ne presegajo vsote enega milijona lir.

Če pa bi kdo imel samo 500.000 lir stroškov, bi v tem primeru dobil 200.000 lir prispevka. Višina dopustnega izdatka je omejena na vsoto enega milijona in pol lir. Prispevek se lahko dvigne na 50 odst. dopustnih izdatkov v področjih, ki spadajo pod gorata področja (na Tržaškem so to: repen-

taborska občina v celoti, del tržaške in del dolinske občine).

Prošnje za prispevek je treba nasloviti preko pristojnega kmetijskega ali gozdarskega nadzorništva na deželno odborništvo za kmetijstvo, gozdarstvo in gorsko gospodarstvo. Rok za vlaganje prošenj traja vsake leto do konca februarja.

Tale zakon je pomemben za tiste kraje, ki imajo posebno arhitektonsko in krajinsko vrednost in ki zaradi naraščajočega turizma računajo na možnost turističnega razvoja. To velja posebej za Repen, Drago, obalni predel, predvsem pa za kraške vasi severno od trbiške ceste v devinsko-nabrežinski občini. Tujci so začeli poleti najemati sobe tudi že v Vižovljah in Mavhinjah. Kmetovalci bi lahko v večji meri mislili na oddajanje sob turistom, če bi imeli stranišča in kopalnice v stanovanju. Dandanes ne bi smelo biti več kmečke hiše brez osnovnih sanitarnih naprav. Posebno ne bi smel veljati argument, da se starih hiš ne splača preurejati, češ da bi preureditev ne vsebovala tudi naprav za gretje na olje, da stane preveč in da se torej ne splača. Temu bi lahko oporekali, da oddajanje sob turistom traja samo nekaj poletnih mesecev in da dobro urejena hiša, pa čeprav brez modernega gretja, služi lahko

prav dobro svojemu namenu. Tisti kmetovalci, ki si mislijo za vsako ceno zgraditi novo hišo, ohranijo staro hišo za starše, lahko pa jo dajo kar celo v najem, posebno v poletnih mesecih. Vedeti morajo, da vedno več ljudi išče poleti sobe ali stanovanje blizu mesta, posebno tisti, ki iščejo zase in za svoje otroke naravno vaško okolje.

Kdor se torej misli poslužiti tega zakona, mora vedeti, da se mora pravočasno zglasiti na pristojnem pokrajinskem nadzorništvu za kmetijstvo oziroma gozdarstvo. Razen potrdila o stalnem bivališču in družinskega lista mora predložiti samo analitični seznam del, ki jih je treba opraviti. Za izvajanje del je treba imeti predhodno dovoljenje pristojnega nadzorništva. Prošnje, ki ne bodo sprejete zaradi izčrpanja za to namenjenih finančnih sredstev, bodo prišla v poštev naslednje leto. Prispevek bo izplačan po kolavdaciji del.

Deželno odborništvo za kmetijstvo podeljuje tudi dolgoročna posojila z zelo ugodno obrestno mero. Posojila z 1 odst. obrestno mero podeljujejo za dobo največ dvajset let. To posojilo si lahko najamejo tisti kmetovalci, ki nimajo torej dovolj posevne površine, da bi lahko dobili državni prispevek za izgradnjo nove hiše ali pa obsežna preureditvena dela. To posojilo je zelo ugodno, saj znaša navadna obrestna mera približno 8 odst. Dokumenti, ki jih je treba predložiti so tisti, ki so predpisani za splošna kmetijska posojila, ki se nanašajo na izboljševalna dela.

ŠPORT MED NAŠO MLADINO

Boris Košuta spet najboljši

Letošnji državni namiznoteniški prvak Boris Košuta je preteklo nedeljo nastopil na važnem državnem turnirju v Rimu in spet odnesel lovoriko najboljšega. Turnirja so se udeležili skoraj vsi najboljši pingpongaši v Italiji.

V prvih kolih je naš atlet z lahkoto odpravil naprej Cattaniya, nato še Brugnolija in drugokategornika Grancinija, vse tri z gladkim rezultatom 2:0. S tem se je že uvrstil v četrtfinale. Tu se je spoprijel z znanim prvokategornikom Rainerijem iz Milana in ga z učinkovitim napadom premagal v 2:1. V polfinalu ga je čakal dvoboj z odličnim prvokategornikom in državnim reprezentantom Buscaglijo, zmagovalcem zadnjega državnega turnirja v Trstu. V tekmi, ki je številne gledalce navdušila, je Boris Košuta prisilil svojega nasprotnika k predaji z 2:1, vendar precej gladko v odločilnem nizu. Končno je v finalnem srečanju porazil še prvokategornika in državnega reprezentanta Macerato. Prvi set je Košuta tesno izgubil z 20:22, v naslednjih dveh pa se je tako razigrjal da upropadenemu Macerati ni uspelo zbrati več kot 9, oziroma 11 točk. Rezultat finala: Boris Košuta - Macerata 2:1 (20:22, 21:9, 21:11).

Razen tega je Boris s soigralko Santifaller iz Bocna zasedel četrto mesto v mešanih dvojicah. Končna lestvica absolutne moške kategorije:

1. Boris Košuta (Trst)
2. Macerata (S. Eligio a Mare)
3. Buscaglia (Novara)
4. Molina (Vigevano)
5. Raineri (Milan).

Borovci se zaradi precejšnje oddaljenosti tega turnirja niso udeležili. Vestno se pripravljajo na prvenstveno srečanje, ki ga bodo odigrali prihodnjo nedeljo pred svojim občinstvom proti ekipi Fasolina iz Bergama. Nastopili bodo v najboljši postavi: Edi Bole, Edi Košuta, Karel Tomšič. Začetek ob 10. na stadionu »1. maj« pri Sv. Ivanu.

CASTEN PORAZ BOROVCEV V BERGAMU

Po slabi igri, ki so jo borovi odbojkarji predvajali na domačem igrišču proti ekipi Minelli, so se preteklo soboto v zelo lepi športni palači v Bergamu popolnoma rehabilitirali. Malo je manjkalo,

da ne bi pripravili največje presenečenje letošnjega prvenstva. Ekipa Celana iz Bergama je namreč čvrsto na čelu lestvice in doslej še edina nepremagana. Jedro ekipe sestavljajo državni reprezentant Matti in mladinska državna reprezentanta Baldini in Iorio. No, borovci so pred številnim občinstvom (baje je bilo prisotnih nad 800 ljubiteljev odbojke) zaigrali kot v najboljših dneh in bili domači ekipi povsem enakovredni. Po štirih setih je bilo stanje neodločeno 2:2, česar si borovi nasprotniki pred tekmo vsekakor niso pričakovali. Zal je borovcem v odločilnem nizu manjkalo energij, bodisi ker so šli na igrišče naravnost z vlaka, bodisi ker ne razpolagajo z zanesljivimi menjavami. Zmago so tako sicer popustili bolj kvotiranemu nasprotniku, vendar so odšli z igrišča z dvignjeno glavno in občinstvo jih je nagradilo s hvaležnim ploskanjem, ki so si ga naši fantje povsem zaslužili. Končni rezultat srečanja: Celana - Bor 3:2 (13:15, 15:8, 15:3, 12:15, 15:5). Upajmo, da bodo tudi v prihodnjem srečanju pred domačim občinstvom proti ekipi iz Mantove ponovili dobro igro in si obenem zagotovili zmago.

NARASCAJNIKI ZMAGALI, ČLANI IZGUBILI

Borovi najmlajši košarkarji so končno spet prišli do zmage. Premočno so takrat premagali ekipo Montuzze z rezultatom 39:14 (9:10). V prvem polčasu so zagrešili precej napak in jim je bil nasprotnik enakovreden, v drugem polčasu pa so plavali povsem prevladovali na igrišču in Hrvatit V. je sam dal v tem delu igre kar 20 košev. Dobro so se izkazali tudi Kralj, Sosič in Deško. Borovci so nastopili v postavi: Sosič, Kralj, Barazutti, Deško 3, Ljubič 4, Gogatec 2, Širca 2, Pertot 2, Hrvatit V. 22, Hrvatit S. 4.

Člani pa so si v promocijski ligi proti ekipi Energie Nuove zapravili zmago, ki je bila tako rekoč že v žepu. 45 sekund pred koncem tekme so vodili z 39:35, a so jo zaradi živčnosti in neizkušenosti kljub temu izgubili z 39:41 (19:23). Res škoda. Od borovcev je bil najboljši Ambrožič, dobro pa je igral tudi Starc. Za Bor so nastopili: Sancin 4, Fabjan 5, Rudeš 7, Spacal, Starc 8, Sirk, Kralj, Ambrožič 10, Zavaddal 4.

PROSLAVE V ŠKEDNJU

Odbor za proslavo stoletnice »Kmečke čitalnice« v Šklednju, priredi v nedeljo, 15. decembra, ob 16. uri v kinodvorani v Šklednju

SVEČANO PROSLAVO

ob stoletnici Kmečke čitalnice. Na sporedu so pozdravi počastitev nekdanjih prosvetnih delavcev, govor in koncert pevskih zborov iz Šklednja, Doline, Boljunca in Ricmanj.

Odbor za proslavo stoletnice »Kmečke čitalnice« priredi

R A Z S T A V O

stoletnega prosvetnega dela v Šklednju in na Kolonkocvu. Razstava bo odprta v prostorih Prosvetnega društva v Šklednju od 14. do 23.XII.68 ob delavnikih od 17. do 20. ure.

V nedeljo, 15. decembra, od 10. do 16. ure in po proslavi do 20. ure, v nedeljo, 22. decembra, od 10. do 13. ure.

VSTOP PROST

ZGODBA O

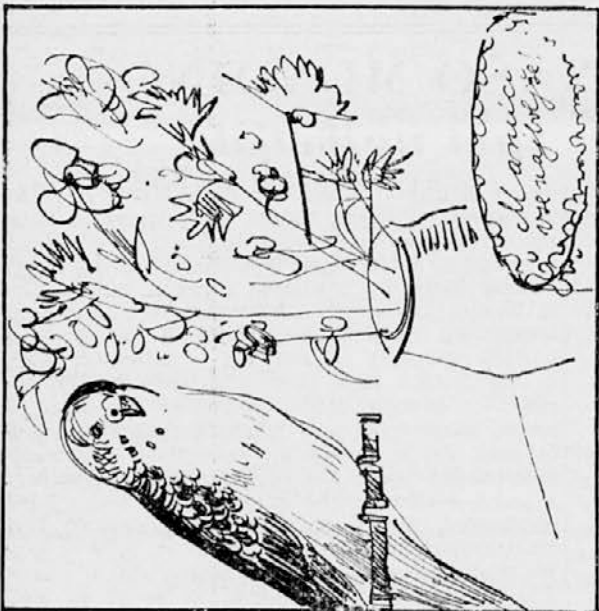
Bučku

vih nog, polnih čokoladne kreme, so se jasno videli na belem prtiču.

»Oh, ti nesrečna žival!« je Marjanca glasno tarnala. »Kaj poroče mamica, ko bo videla, kaj si storil? Le kaj bo s teboj!«

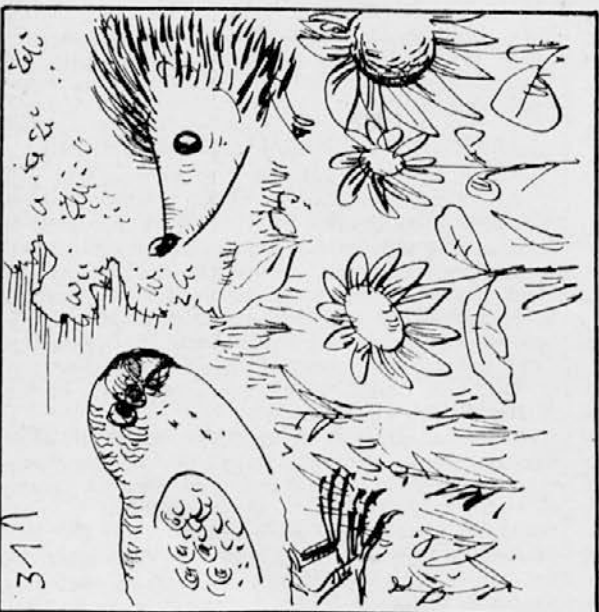
Ker je imela Bučka rada, ga je brž zaprla v kletko in ga z njo vred odnesla v svojo sobo, da bi se laže izognil prvi nevihti, ki je po navadi najhujša.

»Lepa reč takle rojstni dan. Kdo ve, kdaj ga bom imel jaz?« je ugribal Bučko in se vedno bolj bližal šopku in torti.

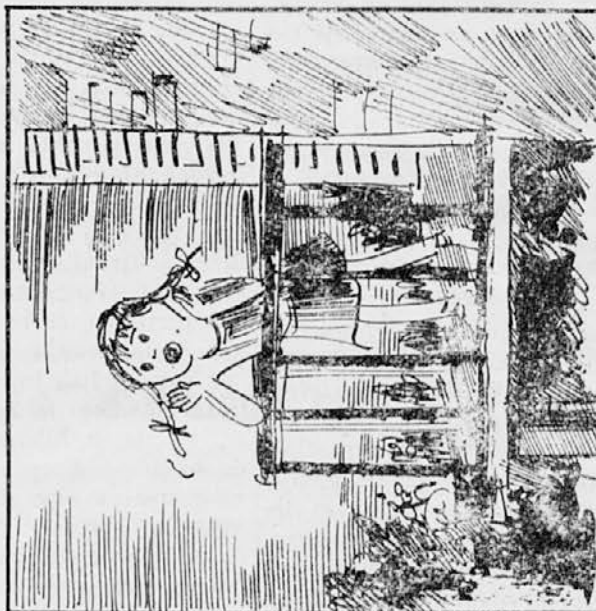
Potem je odščipnil prvo rožico, nato drugo. Bolj in bolj všeč mu je bilo, ko so ležale na prtu. Zatem se je malo sprehodil po torti, pa spet cefral dišeče cvetje.

Ko je prišla Marjanca v sobo, so iz vaze moleli samo pečlji, na prtu so ležali cvetovi, pa tudi stopinje Bučko-

31. Boter Jež je držal obljubo in tako sta z Bučkom še večkrat klepetala med solato. Vendar se Bučko kljub zapeljivim opisom gozda ne bi odločil za skriven odhod od Marjance, če ne bi prišlo vmes nekaj nepričakovane.

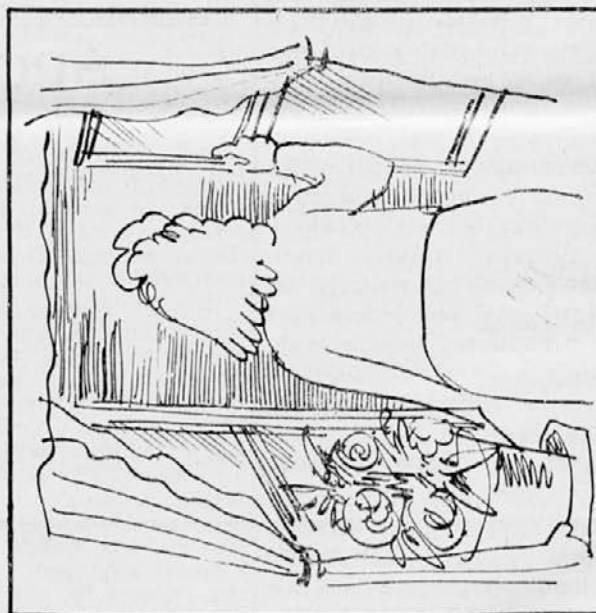
Mami je imela rojstni dan. Na mizi je stal velikanski šopek dragega pisanega cvetja, zraven pa lepo okrašena torta. Bučku je bilo oboje strašansko všeč. Venomer je stopical po mizi.

je kar na lepem stemnilo. Bučko je zletel na balkon, vrat v sobo pa v gosti temi ni več našel.

Ko je Marjanca zvečer prišla v sobo in našla kletko prazno, je vsa v skrbeh stekla na balkon. Za las je manjkalo, pa bi stopila na Bučka, ki je v strahu pred njeno copato zletel v črno noč.

»Jaka! Jaka!« je klicala Marjanca. Bučko bi se prav rad vrnil, ko bi videl vsaj za ped ukričljenim kijunom.

v sobo mamica. Bučko se je napravil čisto majhnega, da ga ne bi opazila. Pa ga res ni! Odgrnila je zavese, odprla okno in odšla.

Bučko je smuknil iz kletke in poletel malo na sprehod, da bi si pomiril slabo vest. Vendar mu tudi pohajanje med solato ni pomagalo.

Ko bi bil vsaj boter Jež tu! Hotel ga je počakati, pa se

32. Bučko je turobno ždel v Marjancini sobi in premišljal o tem, kar je zagrešil. Zdelo se mu je, da res ni bilo lepo. Kadar je Marjanca prišla v sobo, je samo zamajala z glavjo in rekla:

»Fej te bodi!«

Si lahko predstavljate, kako hudo je bilo to? Proti večeru, ko je zunaj popustila vročina, je prišla